

LJUS UR INTET

MARTIN TOBIAS LITHNER

Dikter Akfeo

Martin Tobias Lithner

LJUS UR INTET

Dikter

Akfeo Förlag

LÖFTEN & SVEK

Fuktig glans täckte henne.
Insvept i nattens lustfylldhet.
Leende, nariga läppars törst
efter utmattat vatten.

I denna silkesboning råder
lugnet efter kroppslig storm.
I denna boning regerar hon.
Fullkomlig i sitt benådande.

Urholkade mäns klagan ekar
bortom hennes lena rike.
Löften om att åter ses, löften
om mer än njutfylld lek.

Löften, blott ett utsträckt ord.
Män och purpurfärgat svek.
När natten närt sig på hennes
begär, jagar hon skeva skuggor.

GENOM ELD

Eld, genom eld vandrar han.
Ärrad av lågans heta smekning.
Förloppet av oändlig kortvarig
varaktighet, han spår i nuet.

Eld, genom eld vandrar han.
Avundsjuk glöd stiger mot
den celesta avgrunden, ramar
in svavelfyllt landskap.

Eld, genom eld vandrar han.
Iklädd en mantel av rök skådar
han det vita stoets flykt.
Evighet är hennes budskap.

Eld, genom eld vandrar han.
Svedda fotsulor kliver raskt
in i den röda åldern. Här råder
vittrade jättars lag.

SJÄLENS FLYKT

Det som återspeglas
hos de länge döda,
uppfyller aldrig kravet
på skönhet.

Endast deras ro är
något att sträva efter.

En rofylld vila,
en komposterbar dvala,
tankar på ännu en resa.

Flykt, det enda som hos
de döda tillåts existera.

Av vårt skal bygger vi
ett brinnande tempel.
Bedövade av gravsång.
Hur öppen är ingången
till det svala efterlivet,
underlivet, efterblivet
undrar vi över själens
resa mot den stjärnklara
himlens strålgans.

I SKUGGAN AV MIG SJÄLV

När solen nära besegrats,
kastar vi långa skuggor.
Svarta och gestikulerande,
svala vänner. Brutna av
rummets djup.

Min skugga kastas mot
blekta väggar, krumpen,
hotfullt imiterande.
Vad är då en skugga?
Objekt i vägen för solen.

Vad är då en skugga
i ett soldränkt landskap?
Denna svala skugga,
erbjuder den en flykt
undan febrig hetta?

I skuggan av mig själv
hörde jag sirenens sång.
I skuggan av mig själv
drack jag slut på
upplyst kunskap.

I skuggan av mig själv
såg jag världar brinna.

KVASIMÄN

Kvasimän lekte sig fram
genom den turkosgröna
natten. Trollbundna blev
vi en del av flykten, en
del av den råa musiken.

Egot rann ut likt sorgsen
mascara. Det onämnbart
bisarra. Kvar i ett fruset
sken av skytteltrafiken,
natten tillhör magikern.

När sena timmars rus
dämpats till små historier,
ligger besvärjelsen kvar.
Griper tag, förvandlar,
likt imma över glas.

Lockelsen likt svalkan i
ett sommarhav. Vi flyr än
en gång ut i svart evighet.
Klädval styrt av linjär tid,
läder och palestinasjal.

MOTSOLS

Motsols tickar minutvisaren.
Seger över det kronologiska.
Process utan kemikalier.

Motsols cirkulerar jorden.
En parallell sanning.
Kausala sekvenser uteblir.

Motsols delas brickor ut.
Mahjong med insats, likt livet.
Solen och tanken slocknar västerut.

“Mystiken slår sig blodig mot logikens kvadrat.
Språket är kvadratens sidor.”

Martin Tobias Lithner

Diktsamlingen *Ljus ur Intet* är Martin Tobias Lithners svenska debutverk. Författaren är tidigare utgiven i USA med diktsamlingen *Reflections of Insanity* (2011).

Dikterna i *Ljus ur Intet* vilar på en naturvetenskaplig grund, men genomsyras av en teologisk ton där författaren vill skapa en frågeställning om hur en förening av dessa motpoler påverkar vår moral och synen på världen vi lever i.

Akfeo
www.akfeo.se

ISBN 978-91-977965-4-5

9 789197 796545